

ДЕЛ ОД ИСТОРИСКИОТ РАЗВОЈ НА ИЗРАЕЛ

Израел, или на еврејски *Medinat Israel*, е еврејска држава во Палестина, во Ветената земја на Евреите, во која дошле по ропството во Египет и долгото лутање по пустината. Името, пак, Палестина, на еврејски *Erez Israel* (потекнува од Филистејци те) најголемите непријатели на Евреите, го добила од Римјаните. Сите настани во Све то то Писмо (Библијата) се случувале токму во Палестина, која секогаш е третирана како род на земја на Евреите.

Зборот Евреи, на еврејски *Ivrim* има неколку значења. Едно од значењата е: *дој-ден-ци, оние кои дошле од друга земја*, име со кое другите народи ги нарекуваат Изра-ел-ците. Аврам се нарекувал Евреин, а Мојсеј добил заповед на фараонот да му преда-де порака од „еврејскиот Бог“.

Во Новиот завет, во Делата апостолски со името Евреи се нарекувале палестинските христијани, кои зборувале ев-рејски или арамејски. Не постои „еврејски“ или „еврејски јазик“ како ознака на древ-ниот јазик на Евреите во Стариот завет. Древниот еврејски јазик се нарекувал кана-ан-ски или јудејски јазик.

Из-разот „еврејски јазик“ што се среќава во Новиот завет се од-несува на арамејскиот ја-зик. Тој јазик во последните векови пред појавата на Исус Хрис-тос, го истиснал евреј-ски-от во богослужењето. Другото значење за името Евреи, ја означува семитската гру-па племиња кои дошле во Арабија и се населиле во Канаан.

Тие живееле како од-воени групи околу 1.000 години пред Христа кога опасноста од Филитејците ги при-нудила да се здружат под заедничкиот цар Саул. За време на владеењето на Давид и Со-ломон, Евреите доживеале најголем напредок, но по смртта на Соломон се подели-ле во две независни царства.

Пишува: СЛАВЕ КАТИН